

КОЗЕЛЬЩИНСЬКІ ВІСТИ

Громадсько-політична газета

ОФІЦИНО

ДЕРЖАВНИЙ КАЛЕНДАР

22 червня — День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні Шановні земляки!

22 червня виповнюється 70 років з дня початку Великої Вітчизняної війни — найтрагічнішої в історії цивілізації. Це наша історія, історія наших співвітчизників: синів і дочок матері-Вітчизни, українського народу, які стали жертвами гітлерівського фашизму.

Сьогодні поруч із нами живуть ветерани війни, їм пощастило залишитись живими але ветеранські лави рідшають з кожним днем. Тому турбота про них, постійна увага про їх потреби і запити — святий обов'язок — справа честі держави і суспільства в цілому. Слава всім, хто дожив до сьогоднішнього дня, хто бореться в ім'я побудови і процвітання району та держави.

У цей день ми схилимо голови перед святою пам'яттю тих буремних років, полеглих одночасно віддаючи шану живим учасникам тепер уже далекої війни, які своїм ратним подвигом, самовідданою працею забезпечили Велику Перемогу. 22 червня навки залишиться в нашій пам'яті як День Великої Скорботи.

23 червня — День Святої Трійці Шановні жителі району!

Щиро вітаємо вас із великим християнським святом — Днем Святої Трійці, що символізує сходження Святого Духа на апостолів.

Цієї світлої днини разом зі свіжою зеленню у наші домівки входять мир та висока Божа благодать. Людські серця наповнюються добром, любов'ю, щирістю і всепрощенням, а ми намагаємося дарувати увагу та душевне тепло всім, хто поряд. Віряться, що у день Зіслання Святого Духа світ стає кращим, доброзичливішим і світлішим. Сердечно бажаємо усім вам, дорогі жителі нашого Козельщинського краю, щастя, радості, добра та наснаги на успішні починання на користь родини, рідній землі та й усій Україні. Нехай єднає нас світло незгасних людських чеснот і у всьому допомагає веселий і всемілостивий Господь!

23 червня — День державної служби Шановні колеги! Дорогі ветерани державної служби!

Прийміть сердечні і щирі слова привітань з вашим професійним святом — Днем державної служби України!

На вас покладено відповідальну місію — допомагати людям, розуміти їхні проблеми та вирішувати їх. Саме від прийнятих вами важливих рішень залежить успішність та ефективність перетворень у соціально-економічному житті регіону та України в цілому. Ви — професійні експерти і аналітики, організатори та виконавці, компетентні, віддані справі люди, готові діяти ініціативно і відповідально.

Україна йде шляхом перетворень, і нам потрібно зробити ще дуже багато для того, щоб люди відчули суттєві зміни на краще. Ми твердо віримо у вашу компетентність, високі моральні і професійні якості, що і надалі будуть сприяти результативному функціонуванню державних механізмів.

Дякуємо вам за високий рівень зацікавленості й відданості своїй роботі! Нехай результати вашої праці будуть оцінені людьми, а авторитет державної служби зростає з кожним днем. Бажаємо вам міцного здоров'я, рівноваги, успіхів у роботі, творчих звершень й сімейного затишку! Будьте щасливі!

Сергій СУШКО,
голова районної державної адміністрації

Юрій МАРЧЕНКО,
голова районної ради

Шановні колеги!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди нашого професійного Дня державної служби!

Державна служба є ключовою ланкою в системі публічного управління, що забезпечує стабільність держави та суспільства.

Саме ваша щоденна сумлінна праця є запорукою ефективного вирішення важливих питань соціального і економічного розвитку та підвищення рівня добробуту громадян.

Нехай і надалі ваш професіоналізм, наполеглива праця та відданість справі сприяють розвитку України як демократичної європейської держави. Бажаю вам міцного здоров'я, благополуччя та нових творчих здобутків у професійній діяльності.

Щиро Ваш — В'ячеслав ТОЛКОВАНОВ,
Голова Нацдержслужби України

ЊІОІАЄЎІ І ПІОІАОЄАЄ І ДАСЕААІ ОА ОЕДАПІЄ АІЕОІДА ВІОЕІАЄ-А ЊІДҀІ ІААІ ІА ІПІОЄҀДЕСАОП САІДІАІАІ ЊІІЊІАО АЕЕООҀ ЊАДАА АЮАЄ І ІТЕІАІ

Уряд уже прийняв Загальнодержавну соціальну програму розвитку фізичної культури і спорту на 2013-2017 роки, яка сприятиме оновленню спортивної інфраструктури в Україні та залученню підрастаючого покоління до масового спорту. Програмою передбачено будівництво 50 басейнів, 2500 багатфункціональних спортивних майданчиків, зведення в кожній області універсального спортивного комплексу для систематичних занять населення фізичною культурою і спортом. Фінансування здійснюватиметься у розмірі 50% з центрального і 50% з місцевих бюджетів.

На масштабні спортивні проекти влада має намір залучати кошти через державно-приватне партнерство.

У Полтавській області на виконання соціальних ініціатив Президента України «Діти — майбутнє України» робота спрямована на покращення стану існуючої матеріально-технічної бази та будівництво сучасних спортивних споруд.

В області збудовані стадіони у місті Комсомольську і Кременчуці; критий плавальний басейн і спортивний зал із тренажерним обладнанням у Полтавському юридичному інституті Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого; оздоровчий комплекс під приміщення ДЮСШ у селищі Диканьці; 17 площинних спортивних споруд (футбольні поля, майданчики для пляжного волейболу, льодові майданчики для гри в хокей).

Також завершена реалізація обласної Програми будівництва сучасних спортивних майданчиків зі штучним покриттям на 2008-2011 рр., термін дії якої продовжили на 2012 рік. У рамках цієї програми збудували 11 сучасних спортивних майданчиків зі штучним покриттям розміром 42х22 м, 6 із них за рахунок обласного бюджету. Останнім часом введені в експлуатацію майданчики в селищах Диканьці, Шишаках, Біликах Кобеляцького району та с. Піщаному Кременчуцького району.

На даний час в області функціонують 41

стадіон, 7 плавальних басейнів, 695 спортивних залів, три споруди зі штучним льодом, 4 кінно-спортивні бази, 3 веслувально-спортивні бази та понад 2600 площинних спортивних споруд.

Для залучення до спортивно-оздоровчих занять дітей-інвалідів працюють 7 спортивних клубів Дитячо-юнацької реабілітаційної спортивної школи інвалідів, в якій займається 171 дитина.

У 2012 році на XIV літніх Паралімпійських іграх Полтавщину представляло вже шість спортсменів, які вибороли 11 нагород: 4 золотих, 5 срібних та 2 бронзові, а саме: Андрій Голівець завоював золоту медаль у штовханні ядра, Євген Богодайко завоював 2 золотих та 2 срібних нагороди з плавання, Оксана Хруль — 1 золоту та 1 срібну нагороду з плавання, Дмитро Виноградець — 2 срібних та 1 бронзову медаль з плавання та Денис Соболь — 1 бронзову медаль з академічного веслування.

21 червня 2013 року буде проведено Олімпійський день у 25 районах і 5 містах області. Постановою Виконкому Полтавського обласного відділення НОК України затверджені положення про проведення Олімпійського дня у Полтавській області, склад оргкомітету та робочий план. Голова облдержадміністрації, головою ПОВ НОК України Олександр Удовіченко дав доручення міським головам, головам райдержадміністрацій стосовно проведення заходу відповідно до Положення.

Глава держави зазначає, що соціальний вимір є пріоритетом державної політики України. Він наголосив, що за останні роки Україна досягла певних позитивних зрушень, але їх поки що замало. «Нам ні в якому разі не можна зупинятись на те, що вирує криза в світі, незважаючи на те, що вона суттєво зачепила Україну, шлях, який ми обрали, — незмінний», — сказав Президент України Віктор Янукович.

За матеріалами офіційного сайту Президента України Віктора ЯНУКОВИЧА
<http://www.president.gov.ua>

ОХОРОНЦЯМ ЗДОРОВ'Я — МІЦНОГО ЗДОРОВ'Я!

ПРОФЕСІЙНІ СВЯТА

МІКРОХІРУРГІЯ
КАТАРАКТИ
в поліклініці "Нафтохімік"
ВАС ЛІКУЄ
ПРОВІДНИЙ ОФТАЛЬМОХІРУРГ
всього за 1 день
(0536) 70-43-03 м. Кременчук

Ліцензія МОЗ України Серія АВ №565844 від 22.10.2010 року

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

14 ЧЕРВНЯ, напередодні свого професійного свята працівники медичної галузі зібралися у районному Будинку культури на урочистості з нагоди Дня медика. Дуже рідко трапляється таке, коли можна побачити одночасно цілу глядацьку залу медиків: адже одні — на чергуванні, інші — відпочивають після нього. Та цей день був виключенням.

Далі читайте на сторінці 12.

ЦИФРА ТИЖНЯ

67,2 МЛН. ГРИВЕНЬ —

Саме стільки коштів отримала Полтавщина на 2013 рік на ремонт доріг. В Україні дороги будуються і ремонтуються, насамперед, за рахунок сплати акцизного збору, що входить у вартість бензину або дизельного палива на заправках. Із загальної кількості проданого бензину моторного на АЗС Полтавщини держава отримала у 2012 році 290 млн. грн., а з проданого дизпалива (мінімальний розмір акцизу — 46 євро за тону) — 280 млн. грн.

Як повідомив т.в.о. директора підприємства «Полтавський облавтодор» Юрій Шаправський, на цей рік Служба автомобільних доріг у Полтавській області замовила їм роботи на суму 67 млн. 224 тис. грн. Це на поточні ремонти та утримання доріг. Але чи є ці кошти надходженнями з акцизу на бензин — даних немає.

Кожен український автовласник на автозаправках виплачує приблизно по 992 гривні акцизного збору на рік. На ці кошти, за словами Прем'єр-міністра Миколи Азарова, «можна здійснити ямковий ремонт приблизно 5 квадратних метрів дороги, капітальний ремонт — приблизно 1,5 квадратних метра, і якщо говорити про будівництво, то приблизно 2,5 сантиметра дороги першої категорії».

(За матеріалами інтернет-видання «Полтавщина»)

ВИСЛІВ ТИЖНЯ

Шануй тих, хто намагається здійснити велике, навіть якщо їм це не вдалося.

Сенєка

АНЕКДОТ ТИЖНЯ

Лікар заходить до палати і чує, як один пацієнт із високою температурою каже своїй дружині, яка сидить біля його ліжка:

- Ти моя красуня, ти моя розумниця, ти мій скарб, моя кохана, найпрекрасніша у світі...

Лікар, звертаючись до жінки:

- І давно він марити почав?

Малюнок Сергія ЛОБАЧА

ПАМ'ЯТЬ

Сумна дата в історії нашої держави, День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні. Віроломний напад фашистської Німеччини на Радянський Союз поклав початок Великій Вітчизняній війни, найруйнівнішої з воєн в історії людства. Від 22 червня 1941 року до Великої Перемоги ми йшли довгі 1418 днів і ночей. Важким був цей шлях крізь кров і смерть, полум'я жорстоких боїв, гіркоту поразок, радість перемог. Україна опинилася у центрі жорстоких битв, фронт двічі прокотився нашою землею. Радянські воїни у боротьбі за свободу своєї країни виявили небачений героїзм, мужність, відвагу, бойове братерство.

Ми низько схилиємо голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя заради миру на Землі.

Сьогодні наша особлива шана і низький уклін — воїнам-переможцям, ветеранам Великої Вітчизняної війни. Ваш подвиг є і завжди буде для наших нащадків взірцем патріотизму та любові до Батьківщини.

Президія районної ради ветеранів війни і праці

22 червня 1941 року трагічною сторінкою увійшло у життя нашого народу. У цей день розпочалася найжахливіша війна, яка забрала життя більше 8 мільйонів наших співвітчизників. Сотні синів і дочок — скорботний рахунок нашого району у тій війні.

У цей день ми згадуємо усіх тих, хто не повернувся з фронтів окопів, кого замучили у концентраційних таборах та катівнях, хто жертвував найдорожчим задля того, аби наша Вітчизна була вільною від будь-якого завойовника.

Виявивши нечуваній героїзм та єднання у жорстоких боях, у гіркоті нищівних поразок і славі звитяг, наші батьки і діди здобули мир і свободу наступним поколінням.

Віддаймо шану усім, хто під час воєнного лихоліття визволяв рідну землю від фашистських загарбників. Схилимо голову перед мільйонами невинних жертв, яких забрала війна.

Слава їм і світла пам'ять!

Едуард МАРЧЕНКО, військовий комісар Комсомольсько-Козельщинського об'єднаного військового комісаріату

ІЗ КОНВЕРТА

Щороку на адресу лутовинчан надходять вітання з Ростова-Дону від Галини Василівни Неживенко — сестри Володимира Петровича Банченка, який навечно залишився на нашій землі, визволяючи Лутовинівку у 1943 році. Ось із якими словами звернулася до нас Галина Василівна цього року:

Господа! Я прошу вас подняться! И об волжский утес сталинградский Поклонитесь — Расколосась идут старики. нечистая рать. Им мальчишками И на запад вышло сражаться волной покатались, Ранним утром у Буга-реки! До Берлина живые дошли. И кроваво потом Пол-Европы мальчишки-славяне отступали. От фашистского ига До кремлевских обветренных стен, спасли. И друзей своих верных И сегодня под марши Победы, В страшной юности той на груди с тяжелой ношей наград, За родную вступились, В лицах их не обиды и беды — Гордость в них за тот майский парад, За любимую Родину-мать... За разбитые полчища вражды, Пядь земли, а еще — похоронка. За повергнутый ими Рейхстаг И врагу эту пядь не забрать. Ах, как жаль, что дается им каждый год за три, Через силу Научились врага побеждать, сегодняшний шаг!

У ШАНОБІ

МИ ВАМ ЗАВДЯЧУЄМО ТИМ, ЩО НЕБО ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЯСНИМ

Учасники дитячого колективу «Сонечко» з учасником бойових дій Іваном Пимоновичем Лашком і ветераном війни Василем Миколайовичем Сухановим.

Колектив «Сонечко» — перед виступом.

Усе далі відходять грізні й важкі роки Великої Вітчизняної війни, але не згасає пам'ять про тих, кому довелося віддати своє життя за мир; і продовжує жити шана до тих ветеранів, що живуть поруч із нами. Її виявляємо як у будні, так і у свята, а головне — заповідаємо, передаємо у спадок своїм нащадкам. Яскравий приклад — вшанування ветеранів у Сушках. Уже традиційними стали, наприклад, концерти, що їх готують із нагоди Дня Перемоги місцеві аматори під керівництвом Зої Піднебесної та Оксани Налісної. Та найбільш відрадно те, що до цих заходів залучаються сушківські дошкільнята, які об'єдналися у самодіяльний колектив «Сонечко». На честь фронтовиків діти

ретельно готували не тільки виступи: їх мами власноруч виготовили спеціальні костюми. Настя та Юля Лашко і Влада Вітер були військовими медсестрами, Оленка Верхогляд, Софіяка Дубовик, Андрійко Данилюк — моряками, а Інга Семененко — прикордонником! Малюки декламували вірші, співали пісень і квітами вітали місцевих ветеранів — Василя Миколайовича Суханова, Василя Максимовича Кагалу та учасника бойових дій Івана Пимоновича Лашка.

Надія ЛАШКО
Фото Альони ЛАШКО

КАРТИНКИ З ЖИТТЯ

БОЛЯМИ ПАМ'ЯТЬ ЖИВА

Кожний рік усе більше віддаляє нас і від того червня, і від славного Дня Перемоги. Усе менше залишається свідків страшного лихоліття. Зараз це люди уже похилого віку. І хоч багато років минуло від тих часів, проте їхня пам'ять до цих пір береже події тих років.

У Хорішках живе Євдокія Петрівна Блажко (на знімку), яку фашисти в далекому 1942 році вивезли в Німеччину. Ми відвідали цю привітну й милу бабусю. Зустріла вона нас тепло, розцілювала, пригостила смачними піржками. І повідала нам свою життєву долю:

— Народилася я в селі Круподеринці Оржицького району 11 вересня 1923 року. У тата з мамою нас було троє: Толя, я і Катя. Жили хоч і бідно, але дружно. А потім почався голод. У селі масово вмирали люди, хати стояли пустками. Я, сестра Катя та дідусь були вже пухлі. І тато вирішив їхати з родиною, сам не знаючи куди, щоб тільки порятункуватися від голодної смерті. Сіли в поїзд. Там нам зустрівся житель села Хорішок, який і запропонував їхати сюди. Спочатку нас тато завіз у радгосп, який був за Козельщиною. Там нам давали пайки, завдяки яким ми й вижили. А потім організувалися в Хорішках МТС, куди знайомий влаштував тата комбайнером. Тато і привіз усю родину сюди, в Хорішки. Тут ми і стали жити, побудували невеличку хату, тут я навчалась у школі.

Якраз тоді почалася війна. Тата з комбайнами і тракторами евакуювали аж у Ташкент. Неповнолітнього брата Толю забрали на фронт. Везли його разом із іншими за Дніпро. Їхали поїздом, а по дорозі фашисти почали бомбити. Багато людей загинуло тоді, багато було й поранено, а братику поцятило вижити.

Пам'ятаю, як німці вступали в наше село, як тут вони хазяйнували. Ми з мамою та сестричкою жили в землянці. А 1942 року почали фашисти вивозити молодь на роботу в Німеччину. Багатьох забрали тоді із села. Ця лиха доля не оминула й мене. Загнали нас у вагони, привезли в німецьке місто Беркرایшентант. Поселили в таборі. Нас із району тут було сімнадцять дівчат. Працювати примусили на деревообробній фабриці, у фарбувальному цеху. Виробляли возики, коляски для дітей, розвантажували

ставав у шеренгу з цінком, залякував нас.

— А чи вдавалося комусь утекти?

— Ні, ніхто з дівчат не пробував тікати. Та й куди? Німеччина велика, дороги незнайомі. Хіба що до району міг би дібратися. А якби впіймали, то зразу ж у жандармерію відправили б. А там хтозна що нас чекало. Ото так усі полонені і добули до кінця війни. А як визволили нас, то повезли в район Арбайцам, вишикували в шеренгу, підігнали поїзд, ми сіли в нього й поїхали. Спочатку приїхали в Полтаву, потім у район, а вже звідти дібралася в Хорішки. Мама жила із Катєю у землянці, брат Толя був ще в армії.

У вересні бабусі виповниться 90 років. Ми поцікавилися, у чому секрет довголіття.

— А я все життя тяжко працювала, активісткою у всьому була. Після війни працювала в колгоспі, зустріла Ваню, вийшла заміж, побудували з ним хату, в якій я й досі живу. Нелегко було все життя. Постійно щось добудовували. Грошей не вистачало. Проте не голодували. Тримали корову, птицю різну. Жили, як усі. 25 років у колгоспі полола буряки, виступала в художній самодіяльності, відвідувала фізкультурний гурток. Я і зараз встану ранком, Богу помолюся, зарядку зроблю. Грядки потихеньку сапаю. Вані мого вже сім літ, як немає. Тепер живу сама. З дому вже нікуди не ходжу. Роки беруть своє...

Бабуся нас запрошувала ще в гості. Адже рідко тепер хто відвідує стареньких людей. Тож бажемо Євдокії Петрівні міцного здоров'я на довгі роки, сили.

Її розповідь залишиться болючим і незабутнім спомином у наших серцях, у нашій пам'яті. Тож доземоно вклонімося тим, хто в ім'я нашого благополуччя віддав своє життя, хто воював на фронтах, у партизанських загонах, хто пережив фашистську неволю, каторгу. Не дай же, Господи, більше повторитися цьому відтворенню пекла на Землі!

Вікторія ГОРДІЄНКО,
Алла ЯНЕНКО,
учениці 10 класу
Хорішківської ЗОШ І-ІІІ ст.

ПРОФЕСІЙНІ СВЯТА

ОХОРОНЦЯМ ЗДОРОВ'Я — МІЦНОГО ЗДОРОВ'Я!

ЦРЛ Володимира Олефіра та дільничну медичну сестру Козельщинської амбулаторії ЗПСМ Світлану Знайко (на знімку зліва).

Почесні грамоти й подяки центральної районної лікарні та її профспілкового комітету, а також Козельщинського Центру первинної медико-санітарної допомоги того дня отримало багато лікарів, медичних сестер та інших працівників охорони здоров'я. А музичні дарунки їм підготували учасники художньої самодіяльності районного Будинку культури.

Як уже помітили наші читачі, у багатьох подібних районних заходах беруть участь представники Козельщинського полку Наддніпрянського вільного козацтва. Медиків теж вітали отаман Козельщинського полку Володимир Плескач і полковник козацтва В'ячеслав Пономаренко, передавши подарунки від місцевих козаків дитячому відділенню ЦРЛ.

Не забули того дня вшанувати пам'ять колег, які пішли за вічну межу. Теплі, вдячні слова адресували також ветеранам районної медицини. Привітали і молоде поповнення — спеціалістів, які зміцнили останнім часом кадровий потенціал медичної галузі (знімок унизу). Їх також вітали і благословили на добрі справи клірик Козельщинського собору Різдва Пресвятої Богородиці ієрей Костянтин.

Але найголовніше — це постійна підтримка й увага галузі з боку районної влади. І Сергій Сушко, і Юрій Марченко у своїх вітальних промовах заповнили присутніх у тому, що й надалі докладатимуть усіх зусиль, щоб і медикам, і їх пацієнтам комфортно працювалося і здоровилося.

Наш кор.

Фото Юрія ОПЕРАЙЛА

Вітання і квіти — ветерану районної медицини Надії Скрипник

Початок див. на сторінці 1.

Людей у білих халатах приїшли вітати очільники району — голова райдержадміністрації Сергій Сушко та голова районної ради Юрій Марченко. І не з порожніми руками. Спочатку вони урочисто вручили головному лікарю ЦРЛ Івану Радченку ключі від автомобіля для лікарні, придбаного коштом районного бюджету (відзначимо, що за майже три роки роботи нинішньої районної влади автопарк місцевої медичної галузі поповнився трьома новенькими автомобілями, тоді як попереднє керівництво таких можливостей не знаходило). Кращих працівників охорони здоров'я керівники району вітали грамотами РДА та районної ради і квітами. Таким чином було відзначено завідуючу Лутовинівською амбулаторією ЗПСМ Марію Сірецьку, лікаря з функціональної діагностики

ОЗДОРОВЛЕННЯ

НАЩЕ УСМІХНЕНЕ «СОНЕЧКО»

Із 27 травня у Козельщинському НВК протягом двох тижнів працював пришкільний табір відпочинку з денним перебуванням дітей «Сонечко», ретельно продумана і спланована робота якого зацікавила 111 дитину. План виховних і розважальних заходів був складений для кожного дня, який носив окрему назву — «День знайомств», «День ерудитів», «День маленьких козачат», «День природолюбів», «День спорту», «Веселковий день», «День бантика», «День казки», «День іменика», «День майстрів», «День мандрівників», «День Мого імені», «День мистецтва». За роботу кожного дня відповідав окремий вихователь, а кожний день розпочинався із зарядки, яку проводили Я.І.Гурін та вихователь І.О.Лесич, І.С.Циганкова.

Розпочалася табірна зміна грою по колу «Розкажи мені про себе», яку провела Т.С.Заворотня. Потім діти продемонстрували свої таланти на святковому концерті «Давай знайомитися». «День природолюбів», який організували Р.А.Дудченко і Л.П.Абросімова, розпочався грою «У лабіринтах пригод і загадок»,

де переможцями стали Олександр Пальчик, Альона Оченаш, Анна Лукашенко, Олександр Селецький. У «Веселковий день» (відповідальні С.Г.Тимошенко, В.В.Біляєва) було проведено загальнотабірне свято «Бал квітів», де діти розповідали вірші, співали пісні про квіти. Цікавим був конкурс флористики, коли старші учні створювали ікебани, а молодші добирали їм назви. Особливо цікавим був «День бантика». У ньому взяли участь не тільки учні, а й батьки, які прикрашали своїх доньок та вболівали за них. Усі дівчатка були дуже гарні, але звання «Міс Бантик» здобула Віолетта Касумова.

Діти побували на екскурсії у бібліотеці, монастирі, спортивно-оздоровчому комплексі, особливо запам'ятався пікнік, де всі змогли пригоститися печеною картоплею.

Значна увага в роботі табору приділялася здоров'ю дітей. Для цього було організовано «День спорту та здоров'я». Діти змагалися у різних конкурсах і естафетах, грали у м'яча, стрибали на скакалках і в

мішках. Переможці (Едуард Статишнюк, Євгеній Бойко, Владислав Хайло, Владислав Радченко) були відзначені грамотами і призами.

Першого червня наш табір узяв участь у акції «Твоя сонячна усмішка», де діти намалювали величезне усмінене сонечко та відвідали виставу Полтавського лялькового театру. Шкільний психолог В.П.Берднікова постійно проводила тести, тренінги, що сприяли поліпшенню настрою дітей.

Дітям запам'ятається також конкурс «Містер і Міс табору», на який усі прийшли у бальних костюмах. Вони брали участь у різних музичних іграх, співали, танцювали, грали на музичних інструментах. Табірна зміна школярам дуже сподобалася. Вони отримали масу задоволення, зарядилися позитивною енергією на все літо, зміцнили своє здоров'я за рахунок смачних обідів, які були доповнені свіжими овочами і фруктами.

Тетяна ЗАВОРОТНЯ,
директор пришкільного табору «Сонечко»

СЛУЖБА ПОРЯТКУ — 101

ЗРОБИТЬ СВІЙ ВІДПОЧИНОК БЕЗПЕЧНИМ!

Обстановка, що склалась у районі стосовно виникнення пожеж лісових масивів та нещасних випадків на водних об'єктах, не може не викликати стурбованості. Тож закликаємо мешканців району та гостей бути максимально обережними під час відпочинку у лісах, лісостепових зонах та на воді!

Будьте обережними при поводженні з вогнем! Місця, де будете розпалювати багаття, очищайте від сухої трави, листя, гілля та іншого лісового сміття, не розкладайте вогнище поблизу звисаючих крон дерев, серед сухого очерету, не залишайте його без нагляду, не паліть у лісі, слідкуйте, щоб діти не бавилися сірниками та запальничками, не залишайте місця відпочинку, не впевнившись, що багаття загашено.

Якщо опинилися в осередку пожежі, не панікуйте та не приймайте поспішних, необдуманих рішень; тікайте від полум'я у протилежний бік, закривши голову й обличчя одягом. Пам'ятайте, що гасити полум'я невеликих низових пожеж можна, забиваючи його гілками листяних порід дерев, заливаючи водою та закидаючи вологим ґрунтом. Будьте обережними в місцях горіння високих дерев — вони можуть завалитися та травмувати вас. Після виходу з осередку пожежі повідомте пожежно-рятувальну службу про місце, розміри та характер пожежі.

Під час відпочинку на воді не підпливайте до човнів, а також не стрибайте у воду із плавзасобів, не пристосованих для цього споруд, у місцях, де невідомі глибина та стан дна водойми.

Не організовуйте ігри на воді, пов'язані з пірнанням, захватом чи штовханням тих, хто купається поруч. Однією з основних небезпек, що призводять до трагічних ситуацій, є купання в нетверезому стані. Відповідально поставтеся до власного життя та здоров'я. Тверезо розраховуйте свої сили та можливості! Не намагайтеся довести друзям чи знайомим свою майстерність. Необдуманий вчинок може коштувати вам надто дорого!

У жодному разі не залишайте дітей без нагляду! Постійно тримайте їх поруч із собою, спостерігайте за їхньою поведінкою, пояснюйте їм правила безпеки! Пам'ятайте, що навчити дитину жити безпечно можна лише на власному прикладі.

Андрій ОСТАПЕНКО,
начальник Козельщинського районного сектору УДСНС України у Полтавській області

